

OTDK beszámoló

Az idei évben megrendezésre került jubileumi harmincadik OTDK Közgazdaságtudományi szekciójának a gödöllői Szent István Egyetem adott otthont. Egyetemünkről öten kaptak lehetőséget arra, hogy bemutassák a munkájukat a bizottság és a hallgatóság előtt. Mind az ötünk más-más témában írta a dolgozatát, így szerencsére nem kerültünk a tagozatokon belül egy helyre.

Az ülések április 14-én kezdődtek, amelyen ötünk közül hárman érdekeltek voltak, így már 13-án elindultunk Gödöllő felé. Az út előzetesen nagyon hosszúnak tűnt, de lényegében pillanatok alatt felértünk Budapestre a jó hangulatnak köszönhetően. Ötünk közül csak Margó és Bandi ismerték egymást, amitől én kicsit tartottam, hogy egy olyan környezetbe csöppenek, ahol gyakorlatilag „egyedül” leszek, de félelmem alaptalan volt, hiszen ahogy írtam mire felértünk Gödöllőre már poénkodtunk egymással, és a hangulat olyan volt, mintha 1000 éve ismernénk egymást. A társaság adott volt ahhoz, hogy jól érezzük magunkat.

A SZIE-re érkezve elfoglaltuk a szobáinkat, amik nagyon hasonlítottak az Új Kollégium szobáira, csupán annyiban tértek el, hogy itt a fürdőszoba és a WC egy helyen volt és grátisz volt mindenkinek egy erkélye. A beköltözés után negyed órával elindultunk felfedezni a Campust, ahol találtunk kocsmákat, szórakozóhelyet bowling lehetőséggel, boltokat, büféket. Már a „nulladik” napon is kaptunk vacsorát, ami nagyon finom volt, ahogy az összes többi étkezés is. Az estét a 8-as előadásban töltöttük el, ahol jórészt beszélgettünk és csocsóztunk.

A csütörtököt reggelivel kezdtük, majd elmentünk a megnyitóra, ahol többek között a SZIE rektora, az OTDT elnöke és az ÁSZ megbízottja is nyitóbeszédet mondott és sikeres előadásokat kívántak a résztvevőknek. A szobákba visszaérve Dávid, Zoli és Bandi még tartott egy gyors főpróbát és elindultak a tagozatukhoz meghallgatni a vetélytársaikat és a saját munkájukat előadni. Mivel én pénteken kerültem sorra, ezért végig hallgattam a társaim előadásait, amik véleményem szerintem nagyon jól sikerültek, mondhatom talán jobban, mint amit én hallottam tőlük korábban (TDK, ETDK). A bizottság tagjai nagyon rendesek voltak és olyan kérdéseket tettek fel, amelyek tényleg az előadáshoz szorosan kötődtek és biztatták a hallgatókat a kutatások folytatására. Az első napot szintén a 8-as előadásban zártuk, ahol az este folyamán megismerkedtünk Matyi-val, aki a Felvidékről jött és elmondhatta magáról, hogy ő az első szlovákiai hallgató, akinek sikerült az OTDK-ra bejutnia. Matyival kiegészülve gyakorlatilag a „mi” alatt, most már 5+1 főről beszélhetünk.

A péntek a szokásos reggelivel indult, majd Margó és én elindultunk a saját szekciónkba. Ez úton is köszöntet szeretnék mondani (szerintem Margó nevében is), annak a személynek, aki pár száz évvel ezelőtt kitalálta, hogy ABC szerint tegyük sorba az embereket, bárhol bármikor. Igen, én kezdtem és Margó zárta a saját tagozatát. ☺ Én úgy éreztem, hogy jól sikerült az én előadásom is, a bizottság is rendes volt velem és jó kérdéseket tettek fel. A vita után megkaptam az okleveletem és a kis porcelán baglyomat, majd végighallgattam a többiek munkáját is. Az előzetes félelmem beigazolódtott, az én munkám rossz szekcióban volt, de hát ilyen az élet... Dél körül volt egy szünet, amikor közösen átmentünk ebédelni, aztán vissza az ülésekhez, amikor felmerült egy ötlet, hogy menjünk teázni/kávézni. A teázásból egy 1,5 órás program lett, ahol megittuk az összes teát és közben beszélgettünk a SZIE-s szervezőkkel. A teázás után a csapat egy része még beült a saját tagozatába, feltéve, hogy ott még volt előadás. Miután vége lett az előadásoknak a szobába pihent mindenki pár órát, majd elindultunk az ülések lezárására, ami egy álló fogadás volt. A OTDT elnöke egy rövid köszöntőt mondott, utána pedig mindenki azt választhatott a félig-meddig svédasztalról, amit a szemé-szája megkívánt. A fogadás után megnéztünk a programban szereplő „táncos mulatságot” és egy helyi stand up-os műsorát. A kulturális műsor után irányba vettük a Katlan névre hallgató szórakozóhelyet, ahol eleinte inkább csocsóztunk és beszélgettünk. Éjfél fele se állt úgy a

történet, hogy itt buli lesz, de mi kitartottunk és hajnali 2 óra felé megjöttek a többi egyetem hallgatói és a SZIE-sek is és buliztunk egy jót.

Szombat reggel szintén a napi rutinnal indult, majd 9 órakor kezdődött az eredményhirdetés, amely szintén beszédekkel kezdődött, majd jött pár érdekes statisztikai adat. Majd rátértek a lényegre és elkezdődött a helyezések kiosztása. Kronológiai sorrendben:

Fehér András – különdíj

Bareith Tibor – különdíj

Weisz Margit – 2. hely

(Berta Mátyás – különdíj)

Az eredményhirdetés után csomagolás, majd irány haza.

Össességében nagyon jól sikerült az egész rendezvény, amely szerintem két dolognak volt főként köszönhető: A jó társaságnak és a szinte tökéletes szervezésnek. Visszagondolva az egész TDK-ra, onnantól kezdve, hogy elhatároztam, hogy TDK-zni szeretnék, melynek a vége egy OTDK helyezés lett, csak azt mondhatom, hogy megérte a sok munkát és időt, melynek köszönhetően rengeteg olyan dolgot kaptam ettől az egész folyamattól, ami pénzben nem mérhető.